

10.

... aneb

Jak zmařit lidský život kvůli autu

Lidský život je pro většinu z nás, i když si to často neuvědomujeme, hodnotou tak významnou a nedotknutelnou, že když se setkáme s faktem smrti, odmítáme uvěřit svým smyslům a především rozumu. Nálezce těla mívá pocit, že mrtvý vykazuje sotva postřehnutelné známky života, nebo odmítá přijmout skutečnost, že to, co před ním leží, byl živý člověk. Něco takového zažili kriminalisté východočeské „mordparty“, když jim podezřelý ukázal místo, kde postupně odkrývali ulámané větve jehličnanů. Nejprve spatřili podrážky sportovní obuvi, dále spodní končetiny oděny v rifle a nakonec nehybné tělo člověka, jehož obličej byl takřka zaryt do spadaného jehličí. Dle oblečení, tělesných proporcí a delších vlasů překrývajících část obličeje bylo ihned zřejmé, že se jedná o mladou ženu. I když bývá téměř pravidlem, že zločinci uvažují odlišně od zodpovědných lidí, lidská psychika má vždy meze odolnosti vůči hrůze. Kriminalista - psycholog, který je schopen zjistit, co se odehrává uvnitř zločinecké mysli, se snažil v tomto okamžiku pochopit co prochází podezřelému hlavou a v jakém je stresu ...

Atraktivní třiatřicetiletá blondýna prošla náměstím a zastavila se u zahraničního vozu stříbrné barvy. Když odemykala dveře a usedala za volant byla již myšlenkami na hodině francouzštiny. Nikdy tam však nedojela a nikdy se už nevrátila ani domů. Toho dubnového odpoledne roku devadesátého pátého ji osud krutě zasáhl. Změnil také životy lidí, kteří to v tuto chvíli ještě ani netušili.

Paní Jarmilu začal jako první pohřešovat její manžel. Telefonoval k příbuzným, ke společným známým a na svoji ženu se vyptával i v nemocnici. Když ráno zjistil, že nepřišla do práce, rozhodl se celou věc oznámit policii. Do rozsáhlé pátrací akce bylo za účasti vrtulníku okamžitě zapojeno několik desítek kriminalistů a policistů pořádkové a dopravní služby. Po pohřešované ženě bylo cestou sdělovacích prostředků zveřejněno celostátní pátrání s jejím přesným popisem i místem, kde byla viděna naposledy. Policie vyhlásila současně i pátrání po vozidle Renault Clio, které užívala. Za několik dní usilovné a doslova mravenčí práce bylo odcizené vozidlo nalezeno zaparkované na dvorku rodinného domku v jedné vesnici na Pardubicku. Vývoj celého případu začal mít rychlý spád. Svědecká výpověď současného uživatele automobilu kriminalisty přivedla na stopu jednadvacetiletého mladíka z Třebechovic pod Orebem. Ještě týž den byl podezřelý zadržen a celý případ začal nabývat konkrétní podoby.

V tomto okamžiku bylo všem jasné, že další vývoj událostí záleží především na zvolené taktice samotných kriminalistů. Intuice nenechala nikoho z přítomných na pochybách, že mají před sebou vraha. Pro pozdější důkazní řízení před soudem bylo především nutné zajistit

dostatek usvědčujících materiálů a důkazů, což nebylo bez těla zavražděné zcela možné. Schopnost kriminalisty - psychologa dostat se pod kůži pachateli i oběti a zvolený způsob výslechu vedly až k plnému doznání vraha. Jeho zpověď byla slovo od slova podrobně zadokumentována.

Toho dubnového odpoledne bloumal Mirek hradeckými ulicemi. Pomalu došel až na Staré náměstí. Protože drobně pršelo, schoval se do podloubí a snil. Už delší dobu byl ve finanční tísní. Dluhy z bývalého zaměstnání a náklady vzniklé nedávným stěhováním ho často pronásledovaly jako zlý sen. Představa vysněného automobilu v něm umocňovala stále rostoucí touhu po penězích. Skutečnost, že je však zcela bez prostředků, naopak zbavovala Mirka možnosti mít věci, po kterých toužil. Projíždějící vozy ho znovu vracely zpět do reality a doslova dráždily. Najednou si všiml procházející blondýny, která se chystala nastoupit do zaparkovaného Renaultu Clio. Pohnul se ve chvíli, kdy svůj vůz centrálně odemykala. Otevřel přední dveře a přisedl k vyděšené ženě. Uchopil ji za ruku a přikázal, aby byla rozumná. Když se rozjeli, uvědomil si, do jaké situace se dostal. Zároveň zatoužil vůz za každou cenu vlastnit.

Celý případ je otřesnější zejména tím, pochopíme-li, že stejnému riziku může být vystavena každá žena vlastnicí vůz z centrálním zamykáním. Pocity, které budoucí oběť i vrah v této chvíli prožívali, se dají jen těžko popsat. Okamžik, kdy si uvědomil, že se jeho potlačované představy stávají skutečností, kdy on je konečně pánem situace, schopným manipulovat i jinou lidskou bytostí a dosáhnout tak svého cíle, donutil Miroslava jednat. Slyšel svůj hlas, jak říká, že potřebuje nutně odvézt. V té chvíli mu bylo úplně jedno kam. Jediné co věděl, že musí získat čas. Pomalu se stmívalo a silnici začal lemovat les. Slyšel se, jak navazuje rozhovor a ujišťuje ženu, že se jí nic nestane. Současně si však přesedl na zadní sedadlo a přemýšlel, jak se nejlépe zmocnit peněz a vozidla. Když se blížili k lesní křižovatce, donutil Jarmilu zastavit a vyzval ji, aby vystoupila. Ve chvíli, kdy sahala po kabelce, nečekaně zaútočil. Přes zoufalý odpor napadené vrah oběť přemohl a zezadu uškrtil.

Po útoku náhle Mirek zpanikařil a ovládla ho silná úzkost. Vystoupil z vozidla a začal chladnokrevně uvažovat. Uvědomil si, že se musí zbavit těla. Přesunul oběť na místo spolujezdce a rozjel se, aniž by věděl kam. Po několika kilometrech přijel na místo, kde se lesní cesta rozdělovala na dvě stezky. Zastavil a bezvládné tělo vyndal z vozu. Zde jej ukryl do lesního porostu a z místa odjel. Při zpáteční cestě se pak zastavil v jednom z motorestů, kde vypil kávu. Za jízdy se později zbavil dokladů a kabelky zavražděné. Domů se vrátil ještě nad ránem.

Několik prvních dnů se Miroslav nechával unášet příjemným pocitem z právě prožité jízdy. Strach dostal v okamžiku, kdy bylo vyhlášeno po odcizeném vozidle celostátní pátrání. Potřeboval se vozu zbavit za každou cenu, což se mu později podařilo. Nabídl vozidlo muži z Pardubicka, se kterým sepsal kupní smlouvu a u kterého bylo následně nalezeno. Miroslav několikrát svoji předcházející výpověď popřel nebo změnil. Při zhodnocení všech důkazů při pozdějším soudním řízení, bylo dle soudu jednání pachatele plně prokázáno a byl odsouzen k

osmnácti letům trestu odnětí svobody.